

УДК 159. 9:355.40 (477)

І. І. Павелко

І. Ф. Беловодов

ДОСЛІДЖЕННЯ МОТИВАЦІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ КУРСАНТІВ ДО ВІЙСЬКОВО-ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Розглянуто теоретичні та емпіричні аспекти мотивації військово-професійної діяльності. Розроблено Анкету щодо вивчення мотивації до військової служби. Досліджено основні мотиваційні аспекти обрання військової спеціальності та соціальні характеристики респондентів. За результатами кореляційного аналізу встановлено стійку позитивну взаємозалежність між показником «патріотична мотивація до військової служби» Анкети щодо вивчення мотивації та показником «військово-професійна спрямованість» БОО «Адаптивність-200». За результатами дослідження визначено напрями психолого-педагогічної діяльності з курсантами та з допризовною молоддю, яка планує пов'язати своє життя з армією, у межах профорієнтаційної роботи.

Ключові слова: Збройні Сили України, мотивація, військово-професійна спрямованість, курсанти.

Постановка проблеми. Однією з визначальних у системі підготовки військових фахівців є проблема готовності та мотиваційної спрямованості молоді на військово-професійну діяльність. Відомо, що діяльність завжди починається з усвідомлення певної потреби (матеріальної чи духовної) як певного стану особистості та предмета цієї потреби, тобто визначення мотиву діяльності.

На думку О. М. Леонтьєва, зустріч із предметом – опредмечування потреби – перетворює цей предмет у мотив цілеспрямованої діяльності [3]. Мотив – це «той результат, тобто предмет, заради якого здійснюється діяльність» [4].

Людська діяльність є полімотивованою. Це означає, що в одному мотиві опредмечуються зазвичай кілька потреб різною мірою. Завдяки цьому, як зауважує Д. О. Леонтьєв, сенс мотиву є складним і задається його зв'язками з різними потребами [5].

Саме опредмечування потреби, за О. М. Леонтьєвим, утворює мотивацію до військової служби, від якої надалі залежатиме не тільки успішність освоєння професійних освітніх програм, а й професійна соціалізація майбутніх офіцерів, яка дає змогу засвоювати систему установок, норм, цінностей соціальної ролі військового.

Професійна мотивація майбутніх військових являє собою систему спонукальних механізмів, спрямованих на оволодіння військовою професією і самореалізацію в ній. Основними компонентами, які визначають особливості професійної мотивації, є: професійні мотиви, професійні цінності, мотиви навчальної діяльності, а також інтереси, нахили, здібності, індивідуально-типологічні особливості та інші якості особистості.

З мотивації служби в армії надалі виникатиме стан готовності до військової служби, який відповідає за регулятивну функцію у поведінці майбутніх військових фахівців. У зв'язку з цим вивчення мотивації навчання у військовому виші та створення психолого-педагогічних умов, спрямованих на дослідження і розвиток мотиваційно-ціннісного компонента готовності до військової служби, є дуже важливим.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні іноземні науковці у своїх дослідженнях щодо мотивації до військової служби посилаються на теорію американського соціолога Чарльза Москоса, відому як «І/О теорія» [11]. Автор цієї теорії стверджує, що, починаючи з 50-х років ХХ століття, військова служба як соціальний інститут (institution) поступово трансформується у звичайну роботу,

яка приносить дохід (occupation). Спочатку «І/О теорія» описувала випадок у американській армії, але пізніше з'явилося безліч досліджень, які підтверджують положення теорії на матеріалі інших країн.

Інституціональна та прагматична мотивації різняться між собою. До інституціональних мотивів належать внутрішні – патріотизм, бажання випробувати себе, бажання бути корисним країні та суспільству. Прагматична мотивація вступу на військову службу означає ставлення до армії як роботодавця на ринку праці, який робить привабливу пропозицію.

Дослідження Д. Гріффіта показали, що інституційна мотивація для військової служби краща за прагматичну, оскільки військовослужбовці з такою мотивацією перебувають на службі в армії значно довше прагматиків [9].

Тайванські дослідники зазначають, що з 90-х років ХХ століття зафіксовані цінності військової служби серед військових – це самореалізація, отримання задоволення від роботи, взаємоповага. Проте у дослідженні висловили, що армія все-таки не може і не повинна будуватися відповідно до прагматичної моделі військової служби, тобто як роботи (occupational model). До того ж військовослужбовці можуть розділяти одночасно інституційні та прагматичні цінності, тобто має місце змішаний тип мотивації [13].

Дослідження мотиваційної сфери військовослужбовців-резервістів Британської армії показало, що солдати, які поступили на службу через інституційні мотиви, мали внутрішню мотивацію та були налаштовані на більш тривалий термін служби. Солдати з прагматичною мотивацією були менше задоволені всіма умовами військової служби і мобілізувалися з міркувань дотримання контракту. Через це ті особи, які більше акцентовані на фінансові привілеї військової служби, менш лояльні і віддані військовій службі. Крім того, саме їх складніше буде утримати в армії на тривалий термін [8].

Схожі результати були отримані Т. Вудрафом. Він зазначає, що внутрішні мотиви, такі як альтруїстичне служіння і особистісний розвиток, створюють більш сильний зв'язок з армією і військовими цінностями, ніж зовнішні мотиватори, такі як заробітна плата, отримання досвіду для майбутньої роботи, фінансування освіти та ін. [12].

Російський дослідник Р. В. Ткачов виділив чотири мотиваційні типи офіцерів Військово-Повітряних Сил: 1) матеріальний мотиваційний; 2) кар'єрний мотиваційний; 3) патріотичний мотиваційний; 4) ті, хто ухиляються від відповіді [7].

З погляду норвезьких військових соціологів інституційна та професійна орієнтації можуть співіснувати, і військовослужбовець, зацікавлений в оплаті праці, пільгах та економічному добробуті, не обов'язково є поганим солдатом. В умовах виконання міжнародних місій за межами рідної країни складно підтримувати ідеалістичні уявлення про військову службу, проте саме вірність традиційним військовим ідеалам, як показують дослідження, є найкращим мотиватором до служби і фактором ефективності військової організації [10].

Вітчизняні вчені І. І. Приходько, Н. В. Юр'єва, Я. В. Мацегора дослідили мотивацію жінок-військовослужбовців Національної гвардії України. За даними науковців, майже 50 % жінок-військовослужбовців обирають військову службу, сподіваючись, що вона стане для них та родини гарантією задоволення основних потреб (стабільна заробітна плата, гарантований соціальний пакет та пільги). П'ята частина жінок розраховує досягнути професійного успіху і бути корисними суспільству [6].

Таким чином, актуальність вивчення мотивації до військової служби обумовлена об'єктивною потребою суспільства у кваліфікованих, професійно підготовлених військових кадрах, здатних за своїми діловими, моральними і фізичними якостями ефективно виконувати завдання забезпечення безпеки України.

Мета статті – визначення мотиваційної спрямованості курсантів до військово-професійної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Для вивчення мотивації до військової служби співробітниками НДЛ наукового центру Військової академії (м. Одеса) у межах виконання науково-дослідної роботи «Удосконалення нормативних основ фізичної підготовки військовослужбовців Збройних Сил України та фізичного виховання допризовної молоді для забезпечення фізичної готовності до виконання завдань служби» (рег. № 0119U001816) проведено емпіричне

дослідження за участі абітурієнтів Військової академії (м. Одеса). Для виконання завдань дослідження було проведено анкетування та тестування 195 курсантів 1 курсу на початку навчання (вересень 2019 р.) з використанням шкали «військово-професійна спрямованість» БОО «Адаптивність-200» та складеної авторами статті Анкети щодо вивчення мотивації до військової служби, яка містить 2 блоки. Перший блок стосується мотивації вибору військової професії, другий – містить питання щодо соціальних характеристик: соціального походження батьків, уявлення про військову службу, а також причин, які вплинули на професійний вибір.

Оброблення результатів отриманих даних має певний алгоритм. У першому блоці аналізуються мотиви вступу у вищий військовий навчальний заклад (ВВНЗ), у другому – проводиться якісна оцінка показників. На наступному етапі оброблення виявляється співвідношення мотивів вибору професії з показниками другого блоку, після чого проводиться якісна оцінка отриманих даних, що дозволяє дати коротку характеристику мотивів і причин, які вплинули на вибір курсантами професії.

Результати опитування респондентів показують, що домінуючими мотивами служби у курсантів є патріотичний мотив і любов до Батьківщини – 122 особи (88,20 %); на другому місці – мотив престижу професії військового – 74 особи (37,94 %); на третьому – стабільне матеріальне становище, соціальні гарантії, пільги військовослужбовців – 70 осіб (35,89 %).

Це є позитивною тенденцією та фактором

підвищення самомотивації до ефективної навчальної діяльності і відображенням підвищення престижу в сучасному суспільстві професії військовослужбовця, що створює умови для максимальної реалізації особистісних й інтелектуальних здібностей (табл. 1).

Щодо інших мотивів, то на IV місці – мотив кар'єрного зростання, а також бажання випробувати себе в екстремальних ситуаціях (32,82 %); на V ранговому місці – романтика військової служби (30,76 %); на VI – мотив доступності військової освіти (27,69 %); на VII – бажання продовжити сімейну військову традицію (24,61 %); на VIII – обрали військову службу за бажанням батьків (4,10 %) (табл. 1).

У результаті дослідження основних мотивів військово-професійної спрямованості за факультетами отримано такі дані.

1. *Факультет спеціалістів десантно-штурмових військ (ДШВ):* провідним є патріотичний мотив – 79,16 %, на другому місці – престиж військової професії – 37,50 %; на третьому – бажання випробувати себе в екстремальних ситуаціях – 35,41 % (див. табл. 2).

Опитувані – це вихідці з робочих сімей і селян (68, 75 %), вихідці з сімей військовослужбовців (14,58 %), решта опитаних – із сімей підприємців і державних службовців. Більшість респондентів мали достатні уявлення про складнощі навчання у військовому виші (83,06 %). Рішення щодо обрання військової кар'єри здебільшого приймали самостійно (85,41 %); багатьом з них подобалася професія військових у дитинстві (86,72 %), що є непрямомою ознакою впливу батьків на вибір професії.

Таблиця 1 – Основні мотиви курсантів до служби в ЗС України

№ пор.	Тип мотивації	Кількість, %	Рангове місце
1	Сімейна традиція	24,61	VII
2	Романтика військової служби	30,76	V
3	Бажання випробувати себе в екстремальних ситуаціях	32,82	IV
4	Патріотизм, любов до Батьківщини	88,20	I
5	Бажання батьків	4,10	VIII
6	Стабільне матеріальне становище, соціальні гарантії, пільги військовослужбовців	35,89	III
7	Доступність цієї освіти	27,69	VI
8	Можливість кар'єрного зростання	32,82	IV
9	Престиж професії військового	37,94	II

2. *Факультет спеціалістів військової розвідки та сил спеціальних операцій (ВР та СпП)*: домінуючим є патріотичний мотив – 69,38 %; на другому місці – бажання випробувати себе в екстремальних ситуаціях – 42,85 %, що може свідчити про бажання самовдосконалення; на третьому – престиж військової професії – 40,81 % (табл. 2).

Переважно це вихідці з робочих сімей (57,14 %); із сімей військовослужбовців (20,8 %); із сімей селян (12,5%); решта – підприємців і державних службовців. Більшість з них мали достатні уявлення про складнощі навчання у військовому виші (87,52 %). Респонденти стверджують, що самостійно приймали рішення щодо військової кар'єри (81,25 %); переважній більшості з них подобалася професія військових у дитинстві (91,12 %). Понад 87,50 % респондентів визначилися з вибором військового вишу більше ніж за рік до вступу.

3. *Факультет спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (МТЗ)*: провідним є патріотичний мотив – 48,33 %, на другому місці два мотиви: престиж військової професії та доступність освіти – по 41,66 %; на третьому – стабільне матеріальне становище, соціальні гарантії, пільги – 36,66 % (табл. 2).

Респонденти – вихідці з сімей підприємців (30,0 %), для яких це може бути

компенсаторним мотивом того, що їм не вистачало у сім'ї батьків; робочих сімей (28,33 %), для яких кар'єра військових є засобом підвищення соціального і фінансового статусів або романтичних спонукань; із сімей військовослужбовців (23,33 %); із сімей селян (15,51 %); решта – державних службовців (11,66 %), для яких це може бути способом підтримки статусу і матеріального становища.

Самостійно приймали рішення щодо військової кар'єри 51,66 % курсантів, впливом батьків свій вибір обґрунтували 40,12 % опитуваних, решта – не дали відповіді. Переважній більшості з них подобалася професія військових у дитинстві – 91,12 %. Понад 87,50 % опитуваних визначилися з вибором військового вишу більше ніж за рік до вступу.

Понад 56,66 % курсантів визначилися з вибором кар'єри військового більше ніж за рік до вступу, 20 % – за 7-9 місяців, що свідчить про продуманість і виваженість такого вибору.

4. *Факультет спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (РАО)*: домінуючим мотивом є патріотичний мотив – 48,33 %, на другому місці – соціальний мотив отримання безкоштовної і якісної освіти – 44,73 %; на третьому – можливість кар'єрного зростання – 42,10 % (табл. 2).

Таблиця 2 – Дослідження основних мотивів військової служби за факультетами

Основні види мотивації	Кількість, %
Факультет спеціалістів ДШВ, n = 48	
Патріотизм, любов до Батьківщини	79,16
Престиж військової професії	37,50
Бажання випробувати себе в екстремальних ситуаціях	35,41
Факультет спеціалістів ВР та Сп П, n = 49	
Патріотизм, любов до Батьківщини	69,38
Бажання випробувати себе в екстремальних ситуаціях	42,85
Престиж військової професії	40,81
Факультет спеціалістів МТЗ, n = 60	
Патріотизм, любов до Батьківщини	48,33
Престиж військової професії	41,66
Доступність освіти	41,66
Стабільне матеріальне становище, соціальні гарантії, пільги військовослужбовців	36,66
Факультет спеціалістів РАО, n = 38	
Патріотизм, любов до Батьківщини	55,26
Доступність освіти	44,73
Можливість кар'єрного зростання	42,10

Переважно це вихідці з робочих сімей (34,21 %); із сімей військовослужбовців (28,94 %); із сімей селян (18,42 %); решта – державних службовців (15,78 %) та підприємців (0,52 %).

Більшість з них мали достатні уявлення про складнощі навчання у військовому виші (73,68 %). Респонденти стверджують, що самостійно приймали рішення щодо військової кар'єри (81,25 %); переважній більшості з них подобалася професія військових у дитинстві (94,74 %). Визначилися з вибором військового вишу більше ніж за рік до вступу 60,50 % респондентів; прийняли рішення за 3-6 місяців до вступу 28,93 %; решта – за 7-9 місяців до вступу, що свідчить про бажання пов'язати свою долю з армією. Майже половина (55,26 %) опитаних зробили свій вибір самостійно, за допомогою батьків – 39,47 % респондентів, решта – не дали відповіді.

Досліджено, що 21,80 % курсантів із сімей військовослужбовців, які є продовжувачами сімейної традиції, добре знайомі з військовою службою, тому саме вони можуть розглядатися як стрижнева основа у навчальній і виховній роботі з майбутніми офіцерами. Решта респондентів має втягнутися в специфіку військової служби, перейнятися її достоїнствами, усвідомити складнощі, від чого надалі будуть залежати їх життєві стратегії.

Отримані результати відповідають висновкам, що були отримані іншими дослідниками, про перевагу патріотичних, соціальних і особистісних мотивів військової служби; сприйняття військової служби як можливості отримати доступну, якісну, престижну освіту, яка спрямована на реалізацію інтелектуального і морального потенціалу особистості.

За результатами кореляційного аналізу (r Пірсона) було встановлено стійку позитивну взаємозалежність між показником «патріотична мотивація до військової служби» Анкети щодо вивчення мотивації та показником «військово-професійна спрямованість» БОО «Адаптивність-200» ($r = 0,375, p \leq 0,01$), яка свідчить, що ядром військової служби є військово-патріотична мотивація, переважання соціальних і духовно-моральних мотивів військової служби у курсантів Військової академії (м. Одеса).

Висновки

1. Дослідження мотиваційної сфери курсантів 1 курсу Військової академії (м. Одеса) показують, що домінуючими

мотивами служби у Збройних Силах України вважають: патріотичний мотив і любов до Батьківщини – 122 особи (88,20 %); на другому місці визначено мотив престижу професії військового – 74 особи (37,94 %); на третьому – соціальні гарантії, пільги військовослужбовців та стабільне матеріальне становище – 70 осіб (35,89 %).

2. У результаті дослідження мотиваційної сфери курсантів за факультетами отримано такі дані.

На всіх факультетах провідним мотивом навчання у військовому виші є патріотичний мотив, а саме:

- 79,16 % курсантів факультету ДШВ;
- 69,38 % курсантів факультету спеціалістів ВР та СпП;
- 55,26 % спеціалістів факультету РАО;
- 48,33 % респондентів факультету спеціалістів МТЗ.

На другому місці три мотиви:

- престиж військової професії – у 37,50 % курсантів факультету ДШВ та у 41,66 % курсантів факультету МТЗ;
- бажання випробувати себе в екстремальних ситуаціях – у 42,85 % курсантів факультету спеціалістів ВР та СпП;
- соціальний мотив отримання безкоштовної і якісної освіти – у 44,73 % спеціалістів факультету РАО.

На третьому місці чотири мотиви:

- бажання випробувати себе в екстремальних ситуаціях – у 35,41 % курсантів факультету ДШВ;
- престиж військової професії – у 40,81 % курсантів факультету спеціалістів ВР та СпП;
- можливість кар'єрного зростання – у 42,10 % респондентів факультету спеціалістів РАО;
- стабільне матеріальне становище, соціальні гарантії, пільги – у 36,66 % курсантів факультету спеціалістів МТЗ.

3. За даними кореляційного аналізу було встановлено стійку позитивну взаємозалежність між показником «патріотична мотивація до військової служби» Анкети щодо вивчення мотивації та показником «військово-професійна спрямованість» БОО «Адаптивність-200» ($r = 0,375, p \leq 0,01$), яка свідчить, що ядром військової служби є військово-патріотична мотивація, переважання соціальних і духовно-моральних мотивів військової служби у курсантів Військової академії (м. Одеса).

4. Результати цього дослідження доцільно використовувати у процесі психолого-педагогічної роботи з курсантами, а також під час проведення профорієнтаційної роботи з допризовної молоддю. Психологічна та виховна діяльність у цьому напрямі полягає у розвитку у молоді, яка планує пов'язати своє життя з армією, інтересу до військової служби (вивчення військової історії держави, проведення уроків мужності, цільових екскурсій до військових частин), у наочному ознайомленні з особливостями військового життя, з вимогами до певних особистісних якостей, що пред'являють умови служби у військових частинах, в умінні долати фізичні й психологічні навантаження, проведенні тренінгів.

Подальша робота у цьому напрямі може бути пов'язана з дослідженням динаміки мотивації навчання респондентів у військовому виші на випускному курсі Академії, а також встановленням зв'язку між мотивацією та результатами академічної успішності курсантів.

Перелік джерел посилання

1. Про Концепцію допризовної підготовки і військово-патріотичного виховання молоді : Указ Президента України. URL: https://ips.ligazakon.net/document/view/u948_02?an=11013&ed=2014_12_16 (дата звернення: 23.02.2021).

2. Макаренко Н. В. Теоретические основы и методики профессионального психологического отбора военных специалистов. Киев : НИИ проблем военной медицины. УВМА, 1996. 336 с.

3. Леонтьев А. Н. Деятельность. Сознание. Личность. 2-е изд. Москва : Политиздат, 1977.

4. Леонтьев А. Н. Лекции по общей психологии / под ред. Д. А. Леонтьева, Е. Е. Соколовой. Москва : Смысл, 2000.

5. Леонтьев Д. А. Понятие мотива у А. Н. Леонтьева и проблема качества мотивации. *Вестник Московского университета. Психология*. 2016. № 2. С. 3–18.

6. Приходько І. І., Юр'єва Н. В., Мацегора Я. В. Мотиваційні аспекти проходження військової служби жінками у Національній гвардії України. *Честь і закон*. 2018. № 3 (66). С. 56–66. DOI: <https://doi.org/10.33405/2078-480/2018/3/66/155098>.

7. Ткачев Р. В. Мотивация военно-профессиональной деятельности офицеров Военно-воздушных сил Российской Федерации: социолого-управленческий аспект : автореф. дисс. ... канд. соц. наук : 22.00.08. Москва, 2013. 26 с.

8. Bury P. Recruitment and Retention in British Army Reserve Logistics Units. *Armed Forces & Society*, 2017. Vol. 43 (4). P. 608–631.

9. Griffith J. Institutional motives for serving in the US Army National Guard: Implications for recruitment, retention, and readiness. *Armed Forces & Society*, 2008. Vol. 34. P. 230–258.

10. Johansen R. B., Laberg J. C. and Martinussen M. Military Identity as Predictor of Perceived Military Competence and Skills. *Armed Forces & Society*, 2014. Vol. 40 (3). P. 521–543.

11. Moskos C. C. Institutional / Occupational Trends in Armed Forces: an update. *Armed forces & Society*, 1986. P. 377–382.

12. Woodruff T. D. Who Should the Military Recruit? The Effects of Institutional, Occupational, and Self-Enhancement Enlistment Motives on Soldier Identification and Behavior. *Armed Forces & Society*, 2017. Vol. 43 (4). P. 579–607.

13. Yi-Ming Yu. Analyzing the Value Types and Factors That Influence Military Cadets in Taiwan to Determine the Appropriate Candidate. *Armed Forces & Society*, 2015. Vol. 41 (4). P. 714–733.

Стаття надійшла до редакції 25.10.2021 р.

УДК 159. 9:355.40 (477)

И. И. Павелко, И. Ф. Беловодов

ИССЛЕДОВАНИЯ МОТИВАЦИОННОЙ НАПРАВЛЕННОСТИ КУРСАНТОВ К ВОЕННО-ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Рассмотрены теоретические и эмпирические аспекты мотивации военно-профессиональной деятельности. Разработана Анкета по изучению мотивации к воинской службе. Исследованы основные мотивационные аспекты избрания воинской специальности и социальные характеристики

респондентів. По результатам кореляційного аналізу встановлена устойчива позитивна взаємозалежність між показателем «патриотическая мотивация к военной службе» Анкети по изучению мотивации и показателем «военно-профессиональная направленность» МЛО «Адаптивность-200». По результатам исследования определены направления психолого-педагогической деятельности с курсантами и молодежью, которая планирует связать свою жизнь с армией, в рамках профориентационной работы.

Ключевые слова: Вооруженные Силы Украины, мотивация, военно-профессиональная направленность, курсанты.

UDC 159. 9:355.40 (477)

I. Pavelko, I. Belovodov

RESEARCH OF THE MOTIVATIONAL ORIENTATION OF CADETS TO MILITARY PROFESSIONAL ACTIVITIES

The article considers theoretical and empirical aspects of motivation of military and professional activity. It is proved that the professional motivation of future servicemen is a system of incentive mechanisms aimed at mastering the military profession and self-realization in it.

The main motivational aspects of choosing a military specialty and social characteristics of respondents are studied.

The study of motivation for military service was conducted in the framework of research work «Improvement of the regulatory framework for physical training of servicemen of the Armed Forces of Ukraine and physical education of pre-conscription youth to ensure physical readiness for service» (reg. № 0119U001816). To solve the tasks of the study, 195 cadets of the Military Academy were surveyed and tested using the scale «military and professional orientation» of MPQ «Adaptability-200» and Questionnaire on the study of motivation for military service, which contains 2 blocks: the first block concerns the motivation to choose a military profession, the second block contains questions about social characteristics: the social background of parents, perceptions of military service, as well as the reasons that influenced the professional choice.

The study of the motivational sphere of cadets revealed that the dominant motives of service in the Armed Forces of Ukraine are: patriotic motive and love for the Motherland – 122 respondents (88,20 %); in the second place is the motive of the prestige of the military profession – 74 people (37,94 %); in the third place – the motive of receiving social guarantees, benefits and stable financial situation – 70 people (35,89 %).

A study of the motivational sphere of cadets by faculties shows that the leading motive for studying at a military university, namely the Military Academy (Odesa) is a patriotic motive, in particular: 79,16 % of cadets of the Airborne Assault Forces faculty; 69,38 % of cadets of the faculty of specialists of the military reconnaissance and special forces; 55,26 % at the faculty of Missile and artillery armament specialists; 48,33 % of respondents of the faculty of Logistics specialists.

Keywords: Armed Forces of Ukraine, motivation, military-professional orientation, cadets.

Павелко Ірина Іванівна – кандидат психологічних наук, провідний науковий співробітник Наукового центру Військової академії (м. Одеса)

[https:// orcid.org/0000-0002-3933-6949](https://orcid.org/0000-0002-3933-6949)

Бєловодов Ігор Федорович – старший науковий співробітник Наукового центру Військової академії (м. Одеса)

[https:// orcid.org/0000-0001-9179-7550](https://orcid.org/0000-0001-9179-7550)